

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centiemen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen.
De reclamen, per drukregel 25 centiemen.

De *Postrijder* verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteuren.
Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 6 FEBRUARIJ.

De kieslijsten.

Men leest in *l'Etoile*:
De gemeente-besturen zullen binnen kort tot het verzien der kieslijsten overgaan, voor het jaar 1866. Dit werk moet volgens de wet gebeuren van 1 tot 15 april.
Om kiezer te zijn voor de Kamers en de provincie moet men ten volle 23 jaren oud zijn; voor kiezer in de gemeente moet men meerderjarig zijn volgens het burgerlijk wetboek.
Wij dringen bij de personen aan, die kontributiën betalen in andere gemeenten van het koninkrijk, daarvan het bewijs te leveren aan de administratiën.
De kontributiën door de vrouw betaald, worden den man toegerekend, die door minderjarige kinderen betaald, worden geteld voor den vader, om den kiescijns te volmaken.
Men weet dat de weduwe dezen cijns betalende, hem kan toevoegen aan haren zoon, of bij gebrek aan dezen, aan dien haren schoonzoon, welken zij zal aanwijken.

Het schavot onder het schrikbewind.

De heer Berriat Saint-Prix, raadsheer bij het Keizerlijk Hof van Parijs heeft een boek uitgegeven, vol wetenswetenswaardige ontdekkingen, onder den titel van: *La justice révolutionnaire en France*, van den 17 augustij 1792, tot den 12 van prairial, jaar III.
Niet één geschiedschrijver had, tot deze dagen, op een nauwkeurige wijze het getal veropenbaard der slachtoffers tijdens het schrikbewind. Men bezat wel de bekende ambtelijke lijsten van Parijs en den *Dictionnaire* van Prudhomme; men had eenige omstandige verhalen, meer of min waar, voor de groote steden; eenige historischschrijvers hebben cijfers opgegeven; maar al deze cijfers verschillen ontzaglijk volgens de denkwijze, tot welke de schrijver behoort. De opsomming, ondernomen door den edelen magistraat, hierboven genoemd, is met de grootste zorg uitgevoerd geworden. De heer Berriat Saint-Prix heeft reizen volbracht in de bijzonderste steden, die de zetels der gerechtshoven of revolutionnaire commissien zijn geweest; hij heeft in de archieven en grefliën de bijzonderere verzamelingen, de oorspronkelijke bewijsstukken onderzocht, en na deze zorgvuldige en geduldige opzoekingen, is hij er toe gekomen, een omstandige tafel op te stellen der doodvonnissen, die in Frankrijk gedurende het beheer van Robespierre en na zijne dood tot den 12 prairial hebben plaats gehad.
Ziehier den uitslag er van:

Op de 88 departementen, die in 1793 en 1794 het grondgebied van het oude Frankrijk, Savoie en Nice er ondergrepen, verdeelden, waren er enkel vier: de Hooge Alpen, Cher, Corsica en Nièvre, die aan de onwettelings-justitie ontsnapten. Op meer dan honderd vijftig commissiën of gerechtshoven, die de vonnissen uitspraken, en waarvan meer dan veertig, rondreizende, de guillotien met zich voerden, werden weinig door gezwoornen bijgewoond; dweepers ten anderen, evenals de rechters van Parijs, Alrecht, Brest, Kamerijk, Rochefort. Zeer weinig geweerdigden zich aan de beschuldigden verdedigers te vergunnen.
Ook gaat de overhaasting der vonnissen en het getal der veroordeelingen alle inbeelding te boven.
In zeven zittingen, van eenige uren, deden de rechters-commissarissen Félix, van Angers, Parijs, van Lijons, Bignon, uit den Mans, tot 202, 207, 209, 233, 250, 288, 200 personen ter dood veroordeelen; ik verwaarloos de cijfers beneden de 200.
In zestien dagen, werden 1917 Vendeërs, waaronder 108 vrouwen, tot het gewervuur veroordeeld door den commissaris Bignon, alsdan in zitting te Nantes. Enkel drij werden vrijgesproken.
Eindelijk tot den 9 thermidor, in de tijdruimte van een weinig meer dan 16 maanden, werden, onder het bewind van Robespierre, meer dan VEERTIEN DUIZEND ACHT HONDERD ZEVEN PERSOONEN ter dood verwezen. Robespierre verdween; tot den 12 prairial jaar III, dag der opschorsing van het revolutionair gerechtshof van Parijs, had men in 10 maanden maar drij honderd zestien doodvonnissen gehad; men zal er bijvoegen, zoo men wil, de 103 Robespieristen, buiten de wet gesteld door de Conventie van 9 en 10 thermidor jaar II.

Wij geven den uitslag dier veroordeelingen, die geene uitleggingen noodig heeft; hij is ge-

trokken uit de tafel, opgesteld door den Keizerlijken Raadsheer Berriat.
De gerechtscommissiën, die het vlijtigst hebben gewerkt, zijn de volgende:

Mans	3057 doodvonnissen.
Parijs	2814 „
Angers	1973 „
Lijons	1902 „
Nantes	494 „
Marseille	436 „
Atrecht	423 „

België is nog al gespaard geweest. Eene commissie, te Brussel gevestigd, heeft van den 26 vendémiaire: wijnmaand) jaar II, tot den 14 ventose (windmaand) jaar III, 29 vonnissen uitgesproken, waarvan 18 gedurende het bewind van Robespierre, en 11 na zijne dood. Te Luik heeft het lijfstraflijk gerechtshof van den 24 brumaire (nevelmaand) tot den 21 nivose (sneeuwmaand) jaar II, er maar 4 gewezen, waarvan 3 tujens Robespierre, en 1 na zijne dood.
Deze balans van het schavot, der versmooringen en door den kop brandingen is afgrijpselijk, en zij is nog verre onder de wezenlijkheid; want, volgens de schrijver het doet opmerken, is er meer dan ééne commissie waarvan de pleit-zaken niet meer bestaan of onvolledig zijn; bijvoorbeeld te Rennes, moet het eerste register van Brutus Maquiere, welk nog niet ontdekt is nog 294 veroordeelingen bekend maken.
Laat ons er bijvoegen de moorddrijven der Bastille, der Tuileries, der Abdij, enz., enz., en het kort recht des volks, — zoo komen wij tot een schoon cijfer!...

Landbouw-kronijk.

Men schrijft uit Oostende, den 17 januarij: Dezer dagen is, op bevel der Staatsregering, heel de kudde schapen, tellende nagenoeg honderd koppen, en die zich op de hofstede van den heer Provoost, te Leflinghe, bevond, afgemaakt geworden.
Men weet dat de runderpest, na onder het hoornvee te hebben gewoed, zich sedert een paar weken ook onder de schapen had ver-toond. Vooreerst stelde men eenige afgezon-derde gevallen vast; maar dewijl de plaag voortliep, heeft de regering het geraadzaam geoordeeld de verspreiding der plaag tegen te gaan door de heele slachting van de kudde te bevelen.
De fransche regering, door haren konsul te Oostende verwittigd dat de runderpest zich onder de schapen had verklaard, heeft de heer Boulay, opzichter der veerartsenijscholen te Parijs, naar Leflinghe afgevaardigd, ten einde de ziekte te studeren. Deze ambtenaar is in tijds aangekomen om de afmaking en de schou-wingen, die door het toedoen van belgische veerartsen hierop eens, dat de ziekte welke onder de kudde van pachter Provoost heerschte, wel degelijk de runderpest of tijphus was.
Het schijnt dan ook een uitgemaakte zaak te wezen, in strijd met de vroegere meeningen, dat de schapen van deze plaag kunnen worden aangedaan net als het hoornvee.

Een spook.

Sedert lang drijft men te Maastricht smokkelhandel in spiritus, ten gevolge van het over-groote verschil in prijs met België. Het bestuur der belastingen belette dit zooveel het kon, en daar dit smokkelten veelal des nachts en over den stadswal plaats heeft, verzocht het genoemd bestuur, dat schuldwachters zouden worden geplaatst, op die punten, waar dit geval het meest wordt bedreven. Ziehier wat de smok-kelaars daartegen uitvonden:
Ruim 6 weken geleden heeft zich juist op een der bedoelde punten een geweermaker door het hoofd geschoten: dezen laat men nu spoken. Sedert eenige nachten verschijnt daar eene gedaante met een hermend over zijne kleederen en een rooden doek om het hoofd, die stout weg op de schuldwachters afgaat. Meestal zijn dit rekruten en boerenjongen, die het op een loopen zetten. Nu onlangs kwam een dezer vluchtelingen in de wacht aan de Boschpoort en verhaal nog vol van angst, zijn wedervaren, doch de kommanderende officier had een zeer zwak spokengeloof; onmiddellijk zond hij een kaporaal met twee man aan de eene zijde den wal op, terwijl hij, insgelijks met twee man, de andere zijde van de wal beklom. Inderdaad ontwaarde men het spook maar dit wist te ontsnappen: daar het een stuk tusschen de beenen had, kon het zich langs den buitenwal laten afghjden. Bij het rondzoeken van het

terrein vond men twee vaatjes met spiritus, welke het spook in den steek had gelaten.
Koning Leopold II ontvangt dagelijks deputatiën van stedelijke besturen die hem komen uitnodigen om hunne steden te bezoeken; hij neemt die uitnodigingen aan en onderhoudt zich met de deputatiën over de belangen van hare steden en van het land op een wijze welke, volgens belgische bladen, niet alleen van belangstelling, maar ook van kunde en doorzicht getuigt. Aan de deputatie van de stad Namen zede Z. M., na de houding van het belgische volk bij den overgang der kroon te hebben geprezen: «Ik heb veel gereisd en veel gezien, ik ben zelfs in China en aan het eind van Asia geweest; welnu, ik kan, ook met terzijdestelling der natuurlijke vooringenomenheid voor het vaderland, zeggen dat ons land in ieder opzicht de vergelijking met andere landen kan doorstaan. Laat ons dan onze zaken op den goeden voet houden; laat ons veel liefde voor elkander hebben; laat de hoofzaak nooit schade lijden door den invloed der kleine aan-geligheden binnenlands. Betragt mijne erkentelijkheid aan uwe stadgenooten; zeg hun dat ik thans dagelijks van de gezanten, die mijne troonbeklimming aan de buitenlandsche hoven hebben bekend gemaakt, berichten ontvang, die getuigen van den luister en van de wel-willendheid waarmede zij overal ontvangen worden, en van de zeer hooge achting die overal voor de belgische natie wordt aan den dag gelegd.»
Men meende tot dus ver vrij algemeen, dat de levensduur van den mensch afnam. Nu eene thans openbaar gemaakte statistiek blijkt echter het tegendeel, althans wat Frankrijk betreft. In 1824, was namelijk de gemiddelde levensduur daar ten lande 32 jaar en eene maand in 1830, 34 jaar en 9 maanden; in 1845, 37 jaar en 7 maanden, en thans 39 jaar en 6 maanden.
Men schrijft uit Leuven:
Alhier is met veel genoegen vernomen, dat Z. H. de Paus, willoende een nieuw blijk zijner belangstelling en sijnpathie geven, die bij der Hoogeschool van Leuven toedraagt, heeft den heer A. Namèche, onder rector der Hoogeschool den titel van geheim kamerling zijner Heiligheid verleend.
Het *Journal de Liège* meldt, dat een nieuwe diefstal van depreben welke met de post verzonden waren, heeft plaats gehad. 't Is tusschen Luik en Maastricht dat een pak depreben is verdwenen. Men heeft een gerechtelike en administratief onderzoek geopend.
Men zal zich nog de smartelijke gebeurtenis herinneren, die op de nationale schrijfschieting den 25 september laatst voorviel. Een burgerwacht van St Jans Molenbeek, de heer Binon, marmerwerker, werd door de onbehe-digtheid van eenen anderen schutter aan de cijf n° 5 gedood, namelijk door eenen muzikant van het legioen der burgerwacht van St Jans-Molenbeek, een schrijverwerker met name de Meter. Deze laatste is terleden dijnsdag voor moord door onvoorzichtigheid door de correc-tionneele rechtbank van Brussel veroordeeld geworden tot 3 maanden gevang en 50 fr. boet.
De ziekte der zwijnen, veroorzaakt door de indringing der trichinen, begint de overheden en geleerden, niet alleen in Duitschland, maar ook in België te bekommeren, alwaar reeds maatregelen, volgens de voorschriften der gezondheidscommissie, genomen zijn. Het zwij-nenvleesch wordt aan een aandachtig onderzoek onderworpen, alwaar de verbrinking overge-leverd te worden. Het is echter op te merken, dat er in ons land nog geene ziektegevallen van dien aard goed vastgesteld zijn.
Over eenige dagen heeft er te Wielsbeke een zondring voorval plaats gehad: peter, meter en vroedvrouw waren naar de kerk gegaan met een kind om het te laten doopen. In het naar huis keeren, gelijk het maar al te veel gebeurt, hadden zij buitenmate in 't glas gekeken en als zij bij moeder kwamen, konden zij niet anders dan de busnel geven, zonder kind: zij hadden het verloren! Groot misbaar! Men ging aan 't zoeken, en gelukkig vond men het, maar moedernaakt, aan eene doornbaag liggen. Hoe was dit gebeurd? Om dien kortsten weg te nemen was men door eene doornbaag gekropen, de busnel was losgegaan en het kind was ter aarde gevallen, zonder dat men zulks het opgemerkt.
Eene afgrijpselijke misdaad heeft eergisteren plaats gehad in de Menegistraat te Brussel. Ziehier de inlichtingen welke wij hebben kunnen inzamelen. Dergenaemde Scholkin, daglooner van beroep, keerde des namiddags om 3 1/2 ure terug in zijne woning. Hij vond zijn klein

6jarig dochterken alleen te huis en leverde zich op het ongelukkige kind over aan eene daad welke men geenen naam kan geven. Vervolgens bracht hij haar met een mes eene wond toe, waaraan het meisje reeds in het St-Jans hospital is bezweken.
De ellendeling welke door de politie is aan-gehouden, leidde een losbandig leven, en sedert langen tijd behandelde hij zijne vrouw op een barbaarsche wijze. Meer dan eens had hij haar met den dood bedreigd, en deze bedreigingen hadden de arme vrouw zoodanig afgeschrikt, dat zij zich niet te bed durst bageven, alvorens haren man in slaap was.
Dit voorval heeft een pijnlijken indruk te werg gebracht onder de talrijke bevolking der wijk.
— Onlangs is er te Timenitz in Duitschland, een boer in zonderlinge omstandigheden omge-komen. Die man hielp een zijner huren, die zonder de medewerking van eenen beenhouwer eene koe wilde dooden. Hij hield de koe bij de hoorns, opdat de slag die het beest moest afma-ken, niet zou gemist worden.
Doch op het oog inblik dat de andere boer den hamer ophief om er de koe mee te treffen, deed deze eene beweging ten gevolge van welke het hoofd van den dienstbewijzer de plaats van den kop der koe innam, en hij bekwam den verschrikkeliken slag van den hamer. De dood volgde na eenige ogenblikken tijverloop.
— INSTORTEN EENER MIJN. — Uit Siberie is het bericht ontvangen, dat een groot aantal veroordeelden het leven heeft verloren in eene mijn, ten gevolge van eene instorting. Verschei-dene Russische ambtenaren zijn daarbij omge-komen. Men heeft de krachtigste poogingen tot redding der personen in het werk gesteld maar te vergeefs. De massa neergestorte rotsbrokken en aarde was zoo groot, dat vele dagen moesten verlopen, alvorens men ter plaats van het ongeluk was genaderd.

Mexiko.
BRIEF VAN KEIZERIN CHARLOTTE.
De volgende brief, door keizerin Charlotte uit Campeche, in Yucatan, gezonden aan M. Gutierrez de Estrada, een Mexikaan, geboortig uit Campeche en die thans Parijs bewoont, zal niet zonder belangstelling gelezen worden:
«Mijn genachte heer Gutierrez,
«Daar ik zoo dikwijls sedert mijne aankomst in Yucatan aan u gedacht heb, kan ik zoo een grooten dag niet laten voorbij gaan, gedurende welken ik mij door een gelukkig toeval bevindt in de stad welke uwe bakermat was, en die gij sedert twintig jaren niet meer gezien hebt, zonder in mijn hart eene levendige aandrijing te gevoelen, welke mij dwingt aan u te schrijven.
«Ik had dit reeds te Merida willen doen, zoohaast ik voor de eerste maal de zoo getrouw bewaarde zeden en den patriarkalen geest dier bevolking heb kunnen beschouwen; doch ik heb tot mijne aankomst te Campeche gewacht om het te doen, ten einde het genoegen, het-walk deze regelen u zouden verschaffen en deze u mit uwe geboorteplaats toekomende, vol-lediger zou zijn.
«Ik ben verrukt over Yucatan en in weerwil van de hevige hitte en de vermoeijenissen der reis, na een verblijf van een gansch jaar in de Koude-Landen, bevindt ik mij geenszins afgemat; want elke ontvangt in de steden, dorpen en in de kleinste plaatsen, ontmoet mij diep, wekt mijnen geest op en tref mij hart.
«De inwoners van Campeche hebben zich-zelven overtroffen ongetwijfeld uit herinnering aan hem die op hunnen grond geboren werd; wat de meeste indruk op mij gemaakt heeft, is dat het ware volk in die omstandigheid zijne geestdrift getoond heeft. De inwoners van Campeche hebben, in weerwil mijner betoo-gingen en van mijnen weêrstand, mijn rijtuig willen voorttrekken, terwijl ik uit oorzaak der ontelbare volksmenigte, welke mij omringde, niet kon afstappen en terwijl eene zee van strooien hoeden gezwaaid werd om mij toe te juichen.
«Te midden der kreten en vivats, vergleden zij er bij alsof zij over zichzelf en verdren waren: *Leven de inwoners van Campeche!* en ik antwoordde: *Dat zij leven!* Een inwon-ner die zich het dichtst bij mij bevond, ontdekte het hoofd en zegde: *ik dank u mevrouw!*
«Ik zend u hiernevens het officieele dagblad van gisteren, hetwelk u de herinneringen van uwe vroegere jaren voor den geest zal brengen, en waarin gij eenige onvoorbereide, doch gevoelvolle woorden zult vinden, welk ik in de omstandigheid heb uitgesproken.
«Ontvang de innige achting uwer tege-negene
« (Get.) CHARLOTTE. »